

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **L. A.**, zastoupené Mgr. Petrem Novákem, advokátem se sídlem v Praze 4, Budějovická 608/10, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 11. 2006, č. j. 65 Az 29/2005 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 31. 1. 2005, č. j. OAM-117/VL-10-P11-2005. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelce dle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného právního předpisu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce nezbytné ze strany Nejvyššího správního soudu vyslovit právní názor k určitému typu případů

či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech mezinárodní ochrany je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že ze spisové dokumentace pořízené během řízení před Ministerstvem vnitra nevyplývá, že by neměla mít odůvodněný strach pro zastávání svých politických názorů. Tímto je dle stěžovatelky dán důvod kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Dle její výpovědi před správním orgánem ji vedoucí v zaměstnání nutil, aby v prezidentských volbách volila jím preferovaného kandidáta, což bylo v rozporu s jejím politickým přesvědčením. Ekonomické problémy stěžovatelky, na které odkazuje jak správní orgán, tak i krajský soud, měly být přímým důsledkem zastávání politických názorů, pro které byla nucena opustit zaměstnání.

K hlavní námitce kasační stížnosti podané zástupcem stěžovatelky Nejvyšší správní soud uvádí, že k ní v souladu s § 109 odst. 4 s. ř. s. nemohl přihlédnout, neboť tato námitka byla uplatněna až poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Stěžovatelka sama v žádosti o azyl ze dne 18. 1. 2005 uvedla, že svou vlast opustila z ekonomických a rodinných důvodů. V žalobě podané ke Krajskému soudu v Ostravě pak výslovně poukázala na to, že z Ukrajiny odešla pro neshody s manželem. Ohledně dalších důvodů odkázala pouze na spisovou dokumentaci správního orgánu. Ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publikovaného pod č. 835/2006 Sb. NSS, je takovýto obecný odkaz nedostatečným žalobním bodem, proto na něj Nejvyšší správní soud nahlíží tak, jako by nebyl v žalobě uplatněn, a z tohoto důvodu ke kasační námitce založené na odůvodněném strachu z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů nemůže přihlédnout. Ke stejné právní otázce se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 9/2003 - 33, publikovaném na www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 18. 3. 2004, č. j. 4 Azs 1/2004 - 68, publikovaném na www.nssoud.cz.

Co se týče problémů se soukromými osobami ve státě původu, tyto nejsou azylově relevantním důvodem, jak Nejvyšší správní soud konstatoval ve svém rozsudku ze dne 28. 11. 2003, č. j. 4 Azs 24/2003 - 68, publikovaném na www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004 - 67, publikovaném na www.nssoud.cz. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že stejně tak nejsou azylově relevantními ani důvody ekonomické, jak uvedl ve svém rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, publikovaném na www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť dle § 32 odst. 5 zákona o azylu je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu